

Goedkeuring van het Statuut van de Europese Commissie voor de bestrijding van mond- en klauwzeer, op 11 December 1953 te Rome door de zevende Algemene Vergadering van de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties vastgesteld

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

De tweede ondergetekende mocht op 4 Maart jl. van de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal een brief ontvangen, waarin wordt medegedeeld, dat twintig leden der Kamer overeenkomstig artikel 61 van de Grondwet de wens te kennen hebben gegeven, dat het Statuut van de Europese Commissie voor de bestrijding van mond- en klauwzeer — overgelegd aan de Staten-Generaal bij brief van 24 Februari 1954, Bijlagen *Handelingen* Eerste Kamer 1953—1954, no 102, en Bijlagen *Handelingen* Tweede Kamer 1953—1954 3397, no. 1 — aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen. Gevolg gevend aan deze wens, hebben de ondergetekenden aan de Koningin in overweging gegeven, het onderhavige wetsontwerp en de Memorie van Toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De tekst van de toelichtende Nota, die was gevoegd bij de hierboven aangehaalde brief van 24 Februari 1954, luidde als volgt:

„In September 1952 werd te Kopenhagen door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (F.A.O.) een bijeenkomst georganiseerd, alwaar een aantal Europese landen, waaronder Nederland, besloot een nauwe samenwerking tot stand te brengen bij de bestrijding van het mond- en klauwzeer. Men kwam tot de conclusie, dat de beoogde samenwerking het beste zou kunnen geschieden door middel van een speciale commissie, die hiertoe zou moeten worden opgericht.

In December daaropvolgend werd een ontwerp-statuut voor de commissie opgesteld, hetwelk in Juli 1953 een meer definitieve vorm kreeg. Het Statuut is door de zevende Algemene Vergadering van de F.A.O. op 11 December 1953 goedgekeurd, waarbij enige landen, waaronder België, Frankrijk en Zwitserland, voorlopig hun positie reserveerden. De eerste ondergetekende heeft, gezien het belang van het tot stand komen van de onderhavige commissie, de eerste vergadering in Kopenhagen, alsmede de vergadering, welke in Juli 1953 te Rome werd gehouden, persoonlijk bijgewoond.

Het onderhavige Statuut is gericht op internationale samenwerking en voorziet in de oprichting van een commissie, welke de bestrijding van het mond- en klauwzeer in Europa met kracht ter hand zal nemen.

Het is voor Nederland, in verband met de grote verliezen, die genoemde veeziekte in het verleden heeft veroorzaakt, en de belemmeringen, die door het steeds weer optreden van de ziekte bij de export van levend vee vlees worden ondervonden, van het uiterste belang, dat de bestrijding met kracht en in samenwerking met de andere Europese landen ter hand wordt genomen.

Volgens artikel II van het Statuut verplichten de leden-Staten van de commissie zich, ten einde tot een zo effectief mogelijke bestrijding te geraken, tot het nemen van de nodige quarantaine- en sanitaire maatregelen en voorts tot het uitvoeren van de bestrijding volgens één of meer van de volgende methoden:

- a. afslachting;
- b. afslachting in combinatie met vaccinatie;
- c. het in stand houden van een geheel immune veestapel door middel van vaccinatie;
- d. vaccinaties in zones rondom gebieden, waar de ziekte mocht uitbreken.

De functies van de commissie zijn verdeeld in algemene en in speciale functies (artikelen IV en V). Onder algemene func-

ties worden o.m. begrepen het houden van contact met het internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten (*Stb.* 1926, no. 354), het verspreiden van inlichtingen over de ziekte, het geven van advies aan de leden-landen, speciaal wetenschappelijk onderzoek, het registreren van de voorraden vaccine, het bestuderen van de mogelijkheden van eventueel op te richten internationale laboratoria.

Onder de speciale functies van de commissie wordt o.m. gerekend de hulp, die door de commissie wordt verleend in geval van een plotseling uitbreken van de ziekte. De commissie zal een eigen budget hebben en de leden-landen zullen een contributie betalen (artikel XIII), welke is vastgelegd in de appendix van het Statuut. Bij het vaststellen van de contributies is rekening gehouden met het nationale inkomen en met het aantal stuks rundvee in de onderscheidene landen. De contributie is voor de eerstkomende vijf jaar vastgesteld en zal voor Nederland pl.m. f 10 000 per jaar bedragen. Onder bepaalde omstandigheden zal de commissie aan de leden-landen of aan organisaties om extra-bijdragen ten behoeve van speciale campagnes en projecten mogen verzoeken.

Met andere internationale organisaties, waarvan met name worden genoemd het Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten en de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (*Stb.* 1484), is in een nauwe samenwerking voorzien.

Het Statuut is voor Nederland uit technisch oogpunt geheel aanvaardbaar.

Wat betreft de deelnemende leden-landen, zij vermeld, dat op 31 December 1953 de Regeringen van Ierland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk en Zuid-Slavië reeds te kennen hadden gegeven, dat zij het Statuut hebben aanvaard. Van de Regeringen van Denemarken, Griekenland, Italië, Oostenrijk, Portugal, Turkije, West-Duitsland en Zweden ontving de Directeur-Generaal van de F.A.O. bericht, dat zij in principe bereid zijn het Statuut te aanvaarden. Ook de Nederlandse Regering richtte zich in deze zin tot genoemde Directeur-Generaal.

Het Statuut zal van kracht worden, zodra minstens zes landen, die te zamen ten minste 30 pct. van het totaal budget van \$ 50 000 aan contributie zullen betalen, het Statuut zullen hebben aanvaard.”

De ondergetekenden zouden hier nog het volgende aan willen toevoegen. Zeer waarschijnlijk zal in de loop van de maand Maart 1954 het aantal toetredingen, vereist voor de inwerking-treding van het Statuut, worden bereikt. In dat geval zal de eerste bijeenkomst van de Europese Commissie voor de bestrijding van mond- en klauwzeer worden bijeengeroepen tegen ... April 1954. Aangezien de Nederlandse Regering behoort tot de initiatiefnemers voor de oprichting van deze commissie, is er voor ons land veel aan gelegen, dat het in die eerste bijeenkomst als lid aan de besprekingen kan deelnemen.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.